

PS LANDSFORENING
PÅRØRENDE TIL SPISEFORSTYRREDE

Sundhedsudvalget

Lemvig, den 25. maj 2009

Vedr.: anmodning om foretræde

Kære medlemmer af sundhedsudvalget

Som I ved, følger vi indsatsen for psykiatrien meget tæt, og naturligvis med en særlig interesse i indsatsen for personer med spiseforstyrrelser.

Vi har nogle nye erfaringer og vinkler, som vi gerne vil fremlægge for Jer. Derfor anmoder vi om et foretræde.

Selvom området er blevet opprioriteret de seneste år, så står vi desværre med store problemer i indsatsen. Vi er rigtig glade for, at I har bevilget penge til den nationale uddannelse KOK, Koordinering – Opkvalificering – Kvalitetssikring, som er en basis uddannelse i opsporing og behandling af spiseforstyrrelser. Vi har den 1. juni 2009 ansøgningsfrist til optagelse på Hold 3, og vi har til alle hold haft en overvældende stor interesse. Der er virkelig behov for den opkvalificering. Her vil vi kort opdatere Jer om det projekt.

Indenfor psykiatrien har vi et generelt problem med manglen på psykiatere. Her har vi med interesse set forslaget fra Danske Regioner, og vi har adskillige gange hørt Minister for Sundhed og Forebyggelse sige, at der er brug for, at andre personalegrupper går ind og overtager nogle opgaver.

Her vil vi gerne præsentere Jer for en god rollemodel i forhold til denne opgave glidning, og et tydeligt bevis på, at det KAN lade sig gøre. Center for Spiseforstyrrelser i Århus (CfS), der har ansvaret for behandlingen på deres satellit afdeling i Herning, har også problemer med at skaffe psykiatere og i særdeleshed til Herning. Her har man fundet en alternativ løsning, der virker rigtig fornuftig. Vi har kontakt til rigtig mange patienter og pårørende i dette område, og vi oplever ikke, at der sket forringelse i deres behandlingskoncept. Psykologerne har taget større ansvarsområde. Ny teknologi er taget i brug. En funktionel samarbejds- og sparringsmodel virker.

OG kan det lade sig gøre inden for det felt i psykiatrien, som arbejder med den mest komplekse psykiatriske lidelse, så bør det kunne fungere inden for andre områder også. Det vil vi gerne fortælle lidt mere om, og vi vil til foretrædet tage én af de faglige ledere fra CfS med, til at fremlægge den del.

Vi oplever, at ventetiden på behandling af spiseforstyrrelser i Region Hovedstaden og Region Sjælland er voldsomt stigende, og vi oplever, at Region Nord og Region Sjælland stadig ikke har specialiserede behandlingstilbud til voksne med spiseforstyrrelser. Vi har forsøgt at få parterne til at gøre noget for at ændre på den meget negative udvikling, men de skyder ansvaret fra sig. En behandlingsgaranti alene vil ikke løse problemet, for der er simpelthen ikke så mange private, der kan gå ind og yde en indsats her. Vi forstår simpelthen ikke, hvordan det kan lade sig gøre i dagens Danmark, at alvorlig syge unge kvinder på 19 år, med en BMI på 14-15, får at vide, at der er en ventetid på 1 ½ år, før de kan komme i behandling.

Det er den psykisk sygdom, som har den højeste dødelighed. Nogle bliver midlertidig indlagt på alm. psykiatriske afdelinger, og her ser vi så alvorlige fejlbehandlinger, at det ret ofte ender med at unge små tynde kvinder bliver tvangsfikseret. Eller at man på medicinske afdelinger eller psykiatriske afdelinger slet ikke opdager, hvor syge patienterne faktisk er, og de dermed bliver fejlbehandlet. Vi oplever familier med syge børn og unge (under 19 år) som er i et utilstrækkeligt ambulans behandlingsforløb, hvor de burde være indlagte, men der er ikke plads. Det betyder, at familien står med et alt for stort ansvar – behandlerne ved det og erkender det, men de kan ikke gøre noget uden pladser. Så vi er inde over i sager, hvor familien står

PS LANDSFORENING
PÅRØRENDE TIL SPISEFORSTYRREDE

med unge selvmordstruede, og alligevel bliver de sendt hjem med deres barn, når de møder op på psykiatrisk skadestue.

Vi oplever, at børn og unge i Region Hovedstaden bliver afvist til behandling i det psykiatriske system, fordi PPR ikke har lavet en intelligenstag af barnet. Familien får så at vide, at barnet ikke kan komme i behandling før den del er udført hos kommunen, og her er der ofte mere end 6 måneders ventetid. Kan det være rigtigt, at regionen kan vedtage en sådan procedure og dermed sætte den undersøgelses- og behandlingsgaranti ud af kraft, som Folketinget har vedtaget?

Sidst men ikke mindst, så fungerer det stadig endnu dårligere med den socialpsykiatriske indsats, som er en meget vigtig del af den samlede behandling af personer med spiseforstyrrelser. Den del som kommunerne har ansvaret for, fungerer ekstremt dårlig. Behandlingssystemet og det sociale system er ikke enige om, hvem der har ansvaret for hvad, derfor ender det alt for ofte med, at ingen gør noget.

Det er rigtig ærgerligt, for det er så afgørende, at den sociale indsats fungerer. En indsats her vil få dobbeltværdi, fordi vi vil mærke synergieffekten, når systemerne arbejder sammen og patienten og familien får den optimale samlede indsats.

En indsats her, vil også betyde, at presset på sundhedssystemet vil blive langt mindre.

Med venlig hilsen
PS LANDSFORENING, Pårørende til Spiseforstyrrede

Erna Poulsen
Formand, Erna Poulsen

Dorte Nielsen, næstformand

tlf. 97891160 / mobil 40254860

mobil 51226722